

FENT CARRETERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 206

Any XVII

OCTUBRE, 2003

ELS
CARRETONS
FOREN BEN
ORIGINALS

LA
PLATAFORMA
AUTOVIA NO,
ES MANIFESTÀ
DURANT LA
FIRA

Sumari

Editorial i sumari	2
Imatges de les festes de Maria	3
Entrevista a Avel·lí Blasco, rector de la Universitat de les Illes Balears.. ..	6
Sa Xerradeta a Ses Tarragonas amb Catalina Sureda, Violinista	8
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps. Horaris del tren	15
Volar en altura.. de preus	16
Sort de la imaginació	16
A cadascú lo seu	17
Les homilies del senyor Pere Sureda ..	18
Sopar Anual de la AECC	19
Anar a l'ull al bou amb l'ELA -VIII- ..	20
Pregària a la Mare de Déu de la Salut ..	21
A nostra Senyora de la Salut	21
La poesia de l'amo en Llorenç	21
Caragols amb costelles de porc	21
Torneig de Futbol Maria 2003	22
Carreres Ciclistes de la Mare de Déu ..	23
Excursió a Sa Foradada	24
Taula rodona sobre el projecte d'Autovia Inca-Manacor	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol, Jaume Marc Ferriol, Joan Gelabert, Antoni Mas Negre, Pep Ferriol

Amb el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EDITORIAL

El passat mes de setembre ja ens férem ressò, a l'editorial, del tema de la possible construcció d'una autovia entre Manacor i Inca seguint l'actual traçat de la carretera.

D'aquell anunci inesperat de la nova majoria del Govern de les Illes Balears, en sortí un moviment d'oposició que començà a mobilitzar gent als pobles afectats per aquesta obra que s'escapa de tota lògica i que amenaça canviar la vida dels habitants del Pla. La Plataforma Autovia NO, recollí adhesions d'Inca, Costitx, Sineu, Maria, Ariany, Petra i Manacor. A pesar que el traçat no travessi el nostre terme municipal, sí que afecta de ple els veïns del nostre poble, ja que molts de propietaris entre Sineu i Ses Torres d'Ariany, són de Maria. En total, segons hem pogut saber, seran 67 les famílies de Maria que es veuran afectades per les expropiacions. A pesar d'això, mentre que als altres pobles s'han començat a espavilar i han obligat els seus representants polítics locals a pronunciar-se sobre el tema, a Maria la gent sembla ignorar la magnitud del que això suposarà. Deixant de banda la injustícia, la no necessitat i el partidisme polític que la construcció d'aquesta autovia suposaria (tema que apareixia en el comunicat del mes passat), hauríem de ser coherents i començar a veure amb una mica més de perspectiva la gran quantitat de problemes que ens durà. Per començar, ja ens podem oblidar de travessar la carretera i passar cap a Son Alcaines, cap a l'altra banda. Haurem d'anar fins a Ariany o Sineu. Els camins de son Baix Fogó, de Banderola, de Son Rabassa, des Puig, de son Bacs quedaran tallats. Només es podrà accedir a l'autovia, des d'Ariany o des de Sineu. Les expropiacions suposaran un centenar o més de metres lineals d'amplada per assegurar els quatre carrils i els dos laterals. El bestiar, la caça, també es veurà afectada, ja que suposarà una barrera artificial de trenta quilòmetres, que no podran travessar. S'endurà horts, cases i casetes, pous i arbres per endavant, només per evitar de fer allò que tant por els fa: un accés ràpid, segur i recte entre Manacor i Palma.

Davant d'aquest autèntic despropòsit, la passada Fira de Maria es convertí en l'escenari d'una manifestació d'una seixantena de membres de la Plataforma que mostraren a les autoritats locals el seu desacord amb el projecte.

Per la nostra banda, intentarem que el tema sigui debatut i contrastat de manera pacífica i clara amb una xerrada o taula rodona que convocarem com més aviat millor per tal que la gent de Maria pugui saber de què va el projecte i pugui exercir el seu dret a l'assentiment o la discrepància davant els seus representants municipals.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Cecili Buele i Ramis, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluc Matas, Miquel Jordan i Ronsano, Llorenç Dalmau, PSM-Independents de Maria, Pere Sureda Ribas, Associació de Premsa Forana de Mallorca, Francesca Mas i Pep Ferriol.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

Lloc Web:

www.premsaforana.com/fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.com

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

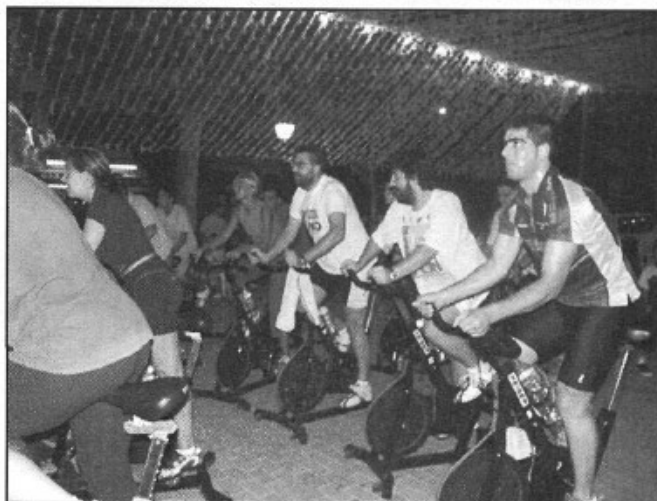
Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Imatges de les festes de Maria

Dins el marc del XVI festival de Música de Cura, el Cor de Cambra Poema Harmònic donà un excel·lent concert a l'església, que fou gravat per Canal 4.

Moment de la demostració de spinning a càrrec del gimnàs Sineu Esports Centre. Veieu-los que animats

La Cursa Popular Nocturna cada any congrega molts de participants i també molts d'espectadors

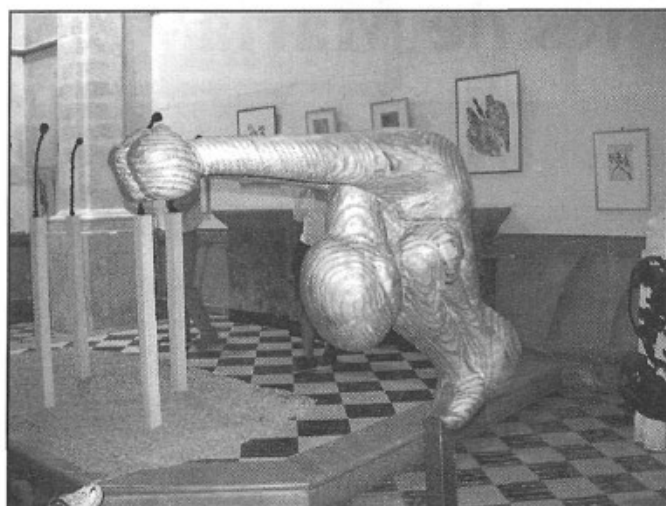
Cucorba animà els més petits, i també de més grans, al camp de futbol.

Els Dimonis de Sa Pobla tornaren fer de les seves devers Sa Plaça de Maria

Enguany, el pregó de les festes, anà a càrrec de la coneguda Madò Pereta

A la Capella Fonda es pogueren contemplar gravats i escultures de Joan F. Oliver

Les guanyadores del concurs de Ramelleres, acompanyades del batle de Maria

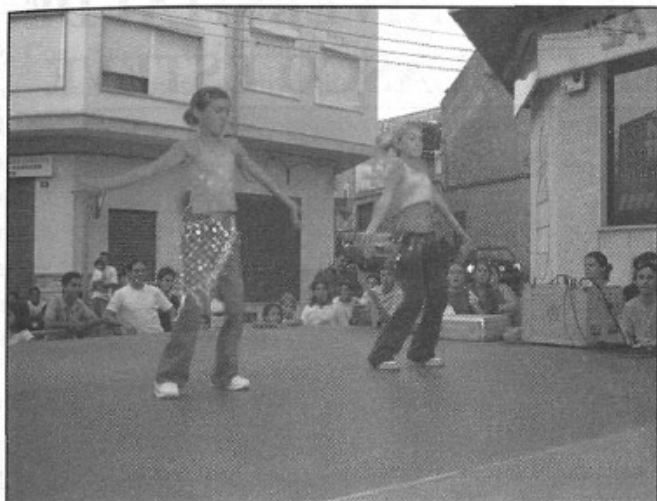
El diumenge dia 7, matí i horabaixa, la plaça estigué ocupada pels jugadors i taulers d'escacs

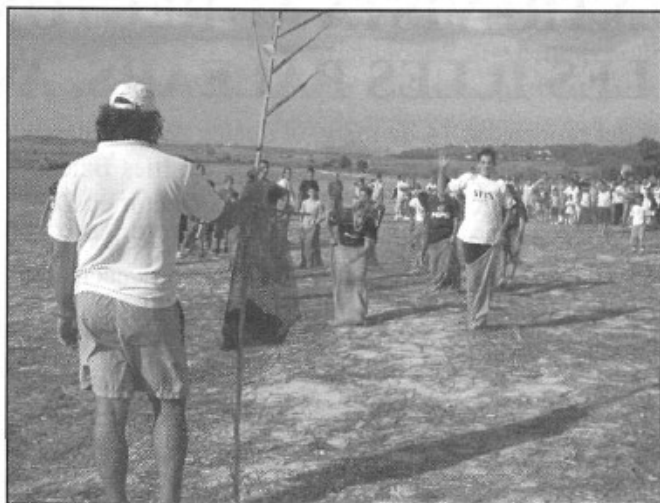
Caragol treu banya, puja a la muntanya,... i així a poc a poc n'hi havia que arribaven a la meta.

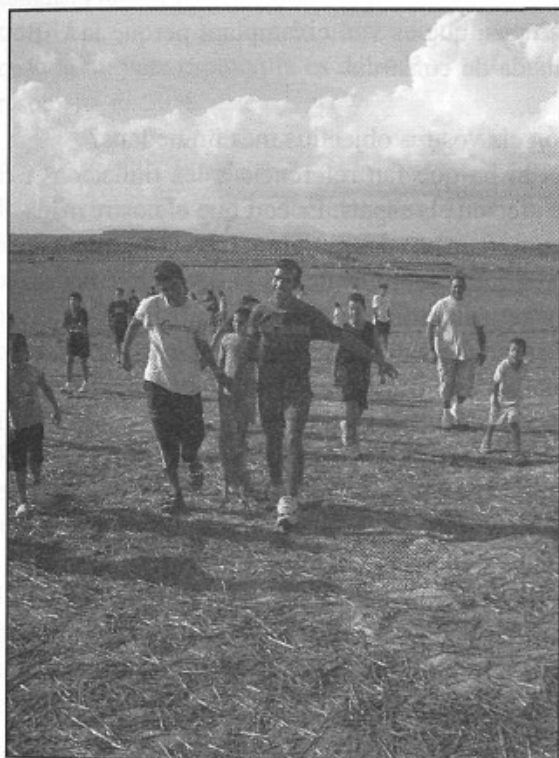
Com altres anys, el sopar popular és un acte que congrega molts de mariandós i convidats per compartir menjar a la taula i l'alegria d'estar junts a la plaça

El playback infantil sempre té molta participació

Corregudes de joies

La porcella ensabonada ja té propietaris

Les corregudes a cavall i amb cabriol sempre són espectaculars

Moment de la festa de la Gent Major

La nova majoria ha retornat les banderes al balcó de la Casa de la Vila.

ENTREVISTA AL RECTOR DE LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS, AVEL·LÍ BLASCO ESTEVE

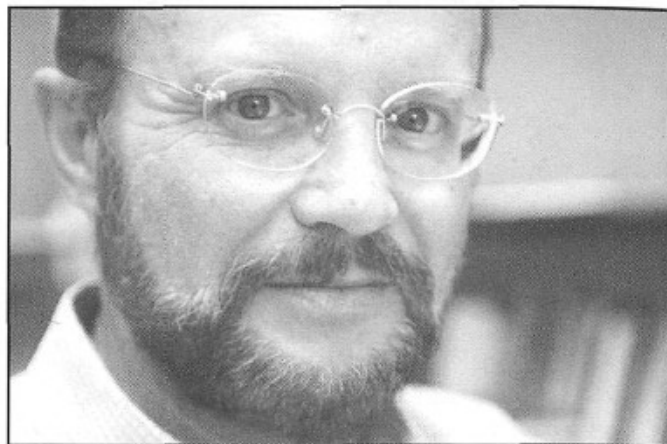
Des del propassat 14 de maig, el doctor Avel·lí Blasco Esteve és el rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB) en substitució de Llorenç Huguet. Doctor en Dret i Catedràtic de Dret Administratiu de la UIB des de l'any 1988, Blasco és especialista en dret públic, ordenació del territori i urbanisme, el dret autonòmic de les Illes Balears i el dret del turisme.

P.- La UIB acaba de fer 25 anys. Quin és l'estat actual la nostra universitat?

R.- S'ha convertit en madura, consolidada, en una gestació que evidentment dura més de nou mesos i podem dir que és un referent en el cercle de les universitats espanyoles en moltes activitats, per exemple en l'ús de les noves tecnologies.

P.- Quines són les principals xifres de la UIB?

R.- Tenim de l'ordre dels 15.500 alumnes, comptant els de postgrau (que són uns 1.500), més de mil professors i més de 400 treballadors no docents. Som una gran comunitat. Tenim 41 titulacions de grau i un espai físic, els

diferents campus, que es van eixamplant perquè la UIB no està acabada de construir.

P.- Quins són els vostres objectius més immediats?

- R.- N'hi ha que fan referència a les titulacions i d'altres que afecten els espais. És cert que el nostre mapa de titulacions està un poc desequilibrat i ens falten algunes carreres clàssiques, sobretot del bloc de les tècniques. Emperò en aquest moment s'està construint l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior que ens obligarà a reformar els plans d'estudis i a reduir-los a quatre anys (inclòs un de postgrau) o excepcionalment a tres més dos.

- P.- S'ampliarà l'oferta educativa?

- R.- En un moment que obligatòriament hem de realitzar aquesta adaptació no tendria sentit continuar creixent amb noves titulacions sense saber com queden les que estan ara. De fet sembla que algunes poden desaparèixer o refundre's. Per això per l'any que ve només hi ha una titulació nova: la diplomatura en Estudis Immobiliaris.

P.- I respecte als espais?

R.- Un objectiu del meu mandat és millorar el campus, fer-lo més acollidor externament i amb millors mitjans de treball tant per als professors com per als alumnes. Això passa, per exemple, per despatxos individuals per tots els professors, per climatitzar els espais, etcètera.

P.- Quina és la situació de la llengua catalana a la UIB i al món educatiu balear en general?

R.- Hem d'aspirar que els alumnes, quan acabin la secundària, sàpiguin les dues llengües oficials i el català com a llengua pròpia. Si el català està en desavantatge hem d'impulsar el català sense detriment del castellà. Aquí cada professor i cada alumne s'expressa com vol, però partint d'una línia d'impuls del català, que hem de normalitzar.

P.- Com valoreu la formació que tenen els alumnes que comencen els estudis universitaris des de la secundària?
 R.- Crec que el nivell és baix, pel que em diuen els professors de selectivitat i els de primer curs, amb problemes de base en determinades matèries com les matemàtiques o els idiomes. El que no tenc clar és si en el temps passat va anar millor. Tendim a sacralitzar, a caure en tòpics, però la veritat és que no tenc elements de comparació.

P.- Hi influeix el sistema econòmic de les Illes Balears, en què per a un jove sense formació és fàcil trobar feina?
 R.- Efectivament, tant en el nombre d'estudiants com en el grau de fracàs escolar o en el d'abandonament dels estudis. Només un 23% dels joves en edat d'estudiar (entre 18 i 25 anys) ho fa a la nostra comunitat autònoma, quan la mitjana espanyola és del 44% i la Unió Europea recomana el 50%.

P.- Què s'hi hauria de fer?
 R.- Me preocupa que la societat illenca, tant adults com al·lots, no valori tenir estudis universitaris i els joves acabin anant a treballar abans que a formar-se. Ens condemnen a ser una societat de gent no-qualificada i a tenir uns fills ocupats en tasques intermitges o baixes.

P.- S'ha plantejat alguna vegada rebaixar el llistó?
 R.- No es pot fer mai això. Seria un greu error que no estam disposats a cometre perquè volem que els nostres siguin títols de prestigi.

P.- La UIB està fent un esforç destacable en la creació dels Centres Universitaris Municipals. Quin objectiu tenen?
 R.- Volem que siguin centres de difusió de les tasques universitàries als pobles. Va ser una idea molt brillant de l'anterior rector que mai no he vist a cap de les moltes universitats que he tingut l'oportunitat de visitar. Els ajuntaments amb els quals hem pogut establir convenis disposen d'un centre on els alumnes es poden reunir, tenen

sales d'ordinadors connectats a la xarxa de la UIB, s'hi poden fer consultes, automatricular-se... Són centres amb una potencialitat enorme, que es poden aprofitar per a infinitat de propostes. Hem de tenir en compte que una universitat crea coneixements i transmet coneixement, per diverses vies. Moltes universitats s'hi han fixat i ens demanen informació per implantar-ho.

P.- Quants convenis hi ha en aquest moment?
 R.- Ara en tenim 24 i des d'aquí vull aprofitar per oferir aquest servei als ajuntaments que no hi estan adherits, sempre tenint en compte que no basta posar el local, sinó que també cal cuidar-lo, mantenir-lo, potenciar-lo, destinar-hi una persona... i en això sí que hem detectat diferències entre els municipis.

P.- Una queixa freqüent dels estudiants de la part forana fa referència als horaris, que els obliguen a passar moltes hores al campus. Què pensau que es podria fer?
 R.- Passa especialment en alguns estudis com Magisteri, que tenen horaris complexos. A vegades no tenim disponibilitat d'aules per oferir estudis de forma més compacta, però ja hem dit que la UIB encara s'està construint. El que tenim en projecte és crear una àrea de serveis per poder estar més còmode, més acollit i més entretingut durant les estades al campus.

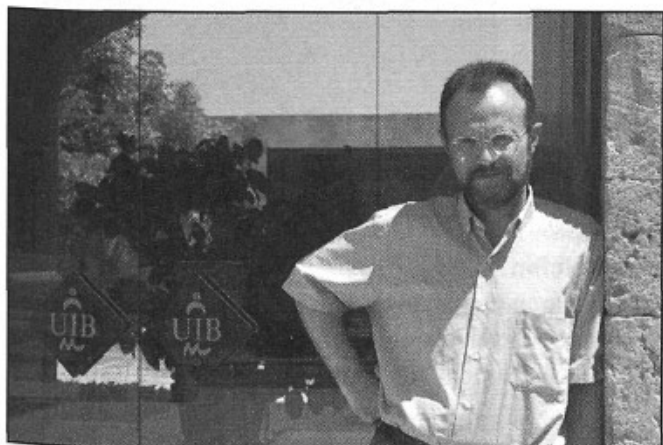
P.- Sembla haver-se arribat a una certa saturació de la residència d'estudiants. Hi ha projectes d'ampliació?
 R.- No sabem encara si ampliar-la o construir-ne una altra. També ens hem plantejat fer una residència dins Palma; l'equip anterior havia parlat de Sa Gerreria i el Govern passat ens va oferir la possibilitat de fer-la a Es Molinar. Hem de veure si mantenen l'oferta. Actualment ens manquen places i ja el curs passat alguns alumnes varen haver de cercar pisos, i no és gens fàcil.

P.- Segueix la UIB com a líder en ús de noves tecnologies?
 R.- Un recent rànquing sobre les universitats espanyoles a internet ens situa en la novena posició de les 69 que hi ha a l'estat. És cert que abans que internet es desenvolupàs, nosaltres ja teníem intranet; i que va ser un encert dotar el campus amb una galeria de serveis que connecta tots els edificis amb fibra òptica. Això ens ha permès aplicar totes aquestes tecnologies a l'ensenyament i avui tenim el programa Campus Extens, amb 250 assignatures i 8.000 alumnes, que és l'enveja de les altres universitats. També tenim el Campus Virtual Compartit, amb altres vuit universitats, a través del qual ja s'ofereixen 42 assignatures de lliure configuració. És un ventall que es pot obrir més i que no té fi.

**Entrevista conjunta de
 l'Associació de Premsa
 Forana de Mallorca**

**Associació de Premsa
 Forana de Mallorca**

Sa xerradeta a Ses Tarragones amb... Catalina Sureda, violinista

Na Catalina Sureda Colombram va néixer l'any 1984, als 6 anys va iniciar els seus estudis de música a la Escola de Maria i als 7 va començar a estudiar violí amb el professor Nery Monterroso. L'any 1996 va acabar els estudis de Grau Elemental al Conservatori amb la qualificació d'excel·lent de violí. És va presentar al Concurs de Fi de Grau i va obtenir Menció Honorífica.

Continua els estudis al Conservatori amb Ricardo Duato i el juny de l'any 2000 acabà el Grau Professional amb matrícula d'honor en violí. És va presentar al Concurs de Fi de Grau Professional i el guanyà amb Premi d'Honor. Va debutar com a solista amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears als 17 anys. Aquest mateix any guanyà el 1r premi al I Concurs de Joves Intèrprets de Música Clàssica de les Illes Balears. (Menorca Clàssica)

Segueix els estudis amb Ricardo Duato i al setembre de 2002 obté el títol superior de violí al Conservatori del Liceu de Barcelona amb la qualificació d'excel·lent.

Fou Concertino i violí solista de l'orquestra de cambra Aula 98 i ha rebut cursets de perfeccionament amb professors destacats com: Agustín León Ara, Vartan I. Manoogian; Sanatiago Juan Martín i Beberly Lunt. També ha rebut classes d'Eva Graubin, Vicente Huerta, Thanos Adamophoulos, Maghred McCrann, Gerard Poulet, etc.

Des de novembre de 2002 forma part de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE), amb la qual ha estat concertino i l'hi ha permès estar baix la batuta de Patrick Davin, Alberto Zedda, Max Bragado...

Aquest darrer any ha ampliat estudis a Barcelona a l'escola d'Arts Musicals Luthier amb el professor Santiago Juan Martín i ha estat membre de l'Orquestra West-Eastern-Diván baix la batuta del prestigiós director Daniel Barenboim, amb la qual ha realitzat una gira per Espanya, Anglaterra (Festival Prooms de Londres al Royal Albert Hall), Marroc, França i Alemanya (Schewing-Holstein Festival i a l'Staats Oper de Berlin).

Amb l'orquestra Simfònica Illes Balears en el concert del Concurs de Fi de Grau

Per xerrar de tot això i d'altres coses relacionades amb la seva breu però intensa vida musical, vàrem aprofitar uns dies que era per Maria i quedarem d'acord per fer la xerradeta. Tot d'una que l'hi demanàrem hi va venir a bé i això és el que ens contà.

Per començar a entrar en matèria ens podries explicar un poc tot el que t'ha passat aquest estiu?

Vaig estar tot el mes de juliol amb La Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE), vàrem fer unencontre a León i després vàrem fer concerts a Santiago de Compostela, León i a Ronda. Acabats els concerts s'acabava la temporada amb la JONDE i vaig venir cap a Mallorca de vacances. Als pocs dies de ser aquí vaig rebre una cridada on m'oferien poder participar al taller de Daniel Barenboim (un dels millors directors d'orquestra mundial) però amb la condició que el dia següent havia d'ésser a Sevilla de bon matí, no m'ho podia pensar, i vaig dir tot d'una que sí. Aquest encontre consistia amb un taller de dues setmanes a un poble de Sevilla i les altres dues vàrem fer concerts al Teatre Romà de Mérida, al Palau La Maestranza de Sevilla, al Royal Albert Hall de Londres, al Teatre Mohamed VI de Rabat, a Niza, a Hamburg, a Hasseldorf i a Berlin.

Això ens ho has contat molt fredament, però que va ésser aquesta famosa cridada, que te varen dir per telèfon?

Me varen demanar si volia participar a l'Orquestra West-Eastern-Diván dirigida per Daniel Barenboim, on hi participen bàsicament intèrprets Israelians i Palestins a més de altres de països de l'orient mitjà i alguns espanyols,

normalment andalusos, ja que aquesta orquestra està subvencionada per la "Junta de Andalucía"

Com va ésser que vares sortir elegida per participar en aquest ambiciós projecte?

Tant a jo com a una altre al·lota de Saragossa ens cridaren per a que els mancaven 2 violins. Se posaren en contacte amb el director artístic de la JONDE i ell me va triar a jo. Vaig poder anar a l'Orquestra den Barenboim gràcies a l'haver format part de la JONDE.

Normalment per poder anar en aquesta orquestra, se fan unes proves per països, venen els professors i el secretari personal de Daniel Barenboim i fan les proves i audicions, d'espanya només hi poden formar part els joves intèrprets d'Andalusia, ja que això està englobat dins la Fundació 3 Cultures i està subvencionat per la Junta de Andalucía. Però com que ja havia començat l'encontre i els mancaven els 2 violins va ésser quan me cridaren per anar-hi i ja no vaig fer proves.

Aquesta sèrie de concerts per diferents països, el vàreu fer tot seguit?

Sí, el dia que viatjàvem no teníem concert i al dia següent fèiem assaig i concert.

Has crescat molt, però has tengut pot temps per fer turisme, per visitar les ciutats on heu estat?

Més o manco fèiem aeroport, hotel i sala de concerts, però si arribàvem prest a la ciutat podíem aprofitar l'horabaixa per fer una petita visita, ja que el dia del concert no teníem temps. L'única visita organitzada que fèrem va ésser a Rabat, que ens varen dur a fer una volta per la ciutat i visitar uns quants llocs.

Na Catalina tocant el violí a l'església de Maria en la celebració de l'edició del número 150 de Fent Carrerany

On te vares sentir més a gust tocant i quina va ser la millor actuació?

La millor actuació va ser al Royal Albert Hall de Londres, ja que va ser l'escenari que més impressiona i la

gent estava més concentrada i vàrem donar tot el que teníem, tots teníem moltes ganes que ens sortís bé.

Amb poques paraules, com descriuries aquesta experiència?

Com un poc irreal, no ho puc classificar com a una experiència més, si de cas seria una experiència bestial, de somni. Quan dia 1 se va acabar tornes a la vida real i t'adones que allò no és la teva vida. Però he conegut una quantitat de gent interessant, gent que la seva vida és això que jo he viscut durant un mes, per a ells això és la seva vida normal, viatjar, estudiar, fer cursos i concerts.

Reproducció de la portada d'un diari francès on hi ha na Catalina amb altres músics acompanyant al director Daniel Barenboim
Aquest primers 15 dies a Sevilla, mentre preparàveu la gira, assajàveu molt de temps?

Entre 13 i 14 hores diàries. (Na Catalina duu un cop al coll que és l'efecte de tantes d'hores d'aguantar el violí).

Per acabar aquest tema, ens vols contar qualche anècdota o cosa que no haguem parlat?

Més que anècdotes és l'experiència de veure la diferència entre tanta de gent de cultures tant diferents, des de les diferències gastronòmiques fins a les de pensament. També va ser significatiu la gran protecció que dúiem a Rabat des de l'aeroport fins a l'hotel i al teatre, anàvem protegits per 'policia devora l'autocar que anava aturant el trànsit. Quan baixàvem de l'autocar per entrar a l'hotel havíem d'anar tots pel mateix lloc, per un passadís controlat, i arribes a agafar por. Ells te diuen no passa res, però jo pensava si no passa res, per a que hi ha tanta de seguretat.

Amb gent de tants de països com vos comunicàveu?

Amb angles, pensa que hi havia els israelians que xerraven hebreu, els palestins Àrab i els espanyols, per això la llengua de feina i de comunicació era l'anglès.

Com és en Daniel Barenboim com a director?

Molt exigent, però ha estat un privilegi poder fer feina amb ell, malgrat el grau d'exigència que ens exigia. És un home d'un tracte dur, però potser per això l'orquestra sona tant bé, ja que tots estàvem ben espavilats. Quan assajàvem es dirigia personalment als intèrprets per corregir-nos, i ho feia davant els altres companys, cosa que no se sol fer a una orquestra professional.

Foto oficial de la JONDE

Ara ens podries explicar un pòc que és la JONDE i com hi vares entrar?

Es l'Orquestra Jove Nacional d'Espanya, formada per joves de 18 a 23 anys. Per poder-hi entrar se fan proves per instruments i segons les places vacants si has superat la prova-oposició t'admeten com a membre de l'Orquestra per un any.

D'aquí depèn econòmicament l'Orquestra?

Del Ministerio de Educación y Cultura amb una forta subvenció de Caja Madrid.

Quin temps has estat amb la JONDE?

Una temporada. El màxim que hi pots estar són tres temporades, tres anys, però cada any has de fer les proves. Ara pel novembre ho tornaré a intentar per seguir una altra temporada.

Des de la JONDE passes a l'Orquestra Nacional d'Espanya?

No, el que pot passar és que si l'Orquestra Nacional té una mancança d'algun instrument, acudeixi a la JONDE per cobrir el buit, però per accedir a la Nacional és per oposició.

Com és el funcionament de la JONDE?

L'Orquestra se reuneix per temporades, que s'anomenen encontres. Se sol fer 4 o 5 encontres anuals, pel gener, per setmana santa, el mes de juliol i per setembre. Els encontres comencen fent assajos per instruments amb un professor, després al cap d'un parell de dies ve el director i junta l'orquestra i comencen els assajos amb tota l'orquestra i per acabar fiem la gira de concerts.

Aquest any a on heu tocat?

El mes de gener fèrem l'encontre a Pilas, un poble de Sevilla i vàrem fer concerts a Madrid i Saragossa. Per setmana Santa vàrem fer l'encontre a Mollina, un poble de Màlaga i vàrem fer concerts a Cuenca, on jo vaig estar de concertino i el mes de juliol l'encontre fou a León i els concerts a León, Santiago de Compostela i a Ronda.

Abans d'anar a la JONDE ja havies tocat amb una altra orquestra?

Sí, amb l'orquestra de cambra Aula 98 que dirigeix la professora Joana Maria Coll, de la qual vaig esser concertino i violí solista. Bàsicament fèrem concerts per Mallorca i una sortida a Madrid. Aula 98 va ser la meua primera orquestra a la qual record molt i estic molt agraïda.

Per arribar fins aquí has fet molt de camí, com varen ser els teus inicis musicals?

Vaig començar als 6 anys a l'escola de Maria amb en Fèlix fent solfeig, l'any següent vaig començar piano a Maria i violí a Muro amb en Nery Monterosso. A Muro hi anava els dissabtes, començava la classe a les vuit del dematí i a les nou ja havia d'ésser a Santa Margalida que tenia classe de les altres assignatures: harmonia, anàlisi, etc. fins a les tres del migdia, aturava mitja horeta per dinar i continuava amb les altres assignatures. És que vaig fer fins a setè del conservatori per lliure, només hi anava als exàmens.

Quan vaig fer vuitè ja vaig anar al conservatori a classe, vaig fer l'ensenyament oficial perquè a més d'assignatures de música ja tens altres com Història de l'art, etc. I el meu mestre de violí fou en Ricardo Duato fins que vaig acabar els estudis de violí a desè.

Amb una tirada han passat 10 o 12 anys, explica'ns mes detalladament aquests dissabtes tan intensos?

De tot d'una anava a classe entre setmana i els dissabtes, però per no fer tant de camí ho vàrem concentrar tot els dissabtes i començava a les vuit manco quart del dematí classe de violí fins a les nou menys cinc minuts que m'esperava mon pare o ma mare per acompanyar-me a Santa Margalida que a les nou començava classe d'anàlisi fins a les deu i mitja i després classe d'harmonia, seguidament història de la música, aturava mitja horeta per dinar i després classe de cambra i ja havia passat el dissabte.

Després d'acabar els estudis al conservatori, que vares fer?

Aquest any passat, o curs passat, he anat a classes amb en Santiago Juan, el violí concertino de l'Orquestra Simfònica del Vallès i a vegades quan els mancava un violí me solien cridar a jo, per això he fet alguns concerts amb la Simfònica del Vallès.

Quantes hores al dia dediques a tocar el violí?

Depèn de la feina que tenguí, però una mitjana de 8 o 9 hores al dia.

Tots els dies de l'any?

Sí, a lo millor al llarg de l'any pots deixar 3 o 4 dies.

Quants de violins has tengut?

Quatre. El primer va ser un Suzuki fet en sèrie. Al cap de 2 anys en vaig comprar un altre fins a mitjans de vuitè del conservatori. Després el vaig tornar a canviar fins fa uns 5 mesos que vaig comprar el que tenc actualment.

Ens pots explicar això que has dit del primer violí "fet en sèrie"?

El primer era fet a fàbrica, els altres són fets per un Luthier a ma, aquest que tenc ara és un gran violí, bastant bo.

Quin preu pot tenir un instrument d'aquest tipus?

Depèn molt, amb els instruments de corda hi ha molta de màfia, com que són fets a ma cada peça és un món. Influeixen molts de factors: els anys que pot tenir el violí, com més anys més car, el Luthier que l'hagi fabricat, la fusta amb el que està fet, així com sona, etc. Però estam parlant de bastants de milions de les antigues pessetes.

Ja per acabar, quin projectes de futur immediat tens?

Ara la primera setmana d'octubre tenc unes proves a la Universitat de música de Gratz, a Àustria per poder entrar a estudiar, ja que allà hi ha molts bons professors i és molt bo canviar de professor, ja que cada canvi implica

que el nou professor te pot corregir defectes que l'anterior no notava. Ara per començar tenc unes proves d'alemany i si les pas ja podré fer les proves musicals. Si m'admeten aquest any viuré a Viena, ja tenc alguns amics que hi viuen. Si no m'agafen tornaré a casa i possiblement vagi a classes a París amb un professor que aquest any hi vaig anar a una classe o continuaria a Barcelona.

I prepararàs les proves per la JONDE?

Sí, encara que m'admetin a Viena prepararé les proves de la JONDE per l'any que ve. També vull fer proves per a la Jove Orquestra Europea, però això ja és més difícil que m'agafin, però per fer proves no costa res.

També estam parlant amb uns amics, un mallorquí que toca el piano i un altre que vaig conèixer a la JONDE, que viuen a Viena, de formar un trio. La nostra intenció és, si jo estic a Viena, formar aquest grup i presentar-nos a concursos i fer concerts, però bé, ja veurem com acabará tot això.

A nivell d'estudis oficials, ja has acabat?

Sí, jo ara podria fer classes de música a un Institut o fer oposicions per tocar amb la Simfònica de les Illes Balears, però jo vull seguir estudiant i perfeccionant, a la meua edat no me fa ganes posar-me a donar classes i fer el mateix cada dia fins als 60 anys. Vull aprofitar aquests anys per ampliar coneixements, ja que són els anys més importants per aprendre i si no ho faig ara, no ho faré mai.

Després d'aquesta meravellosa vetllada a Ses Tarragones amb na Catalina, que vingué acompanyada dels seus pares, que amb entusiasme ens contà tot això que acabau de llegir, hem fet un repàs a la seva vida musical i als projectes de futur. És agradable escoltar una persona que en tot moment viu la música, podríem dir de na Catalina que el violí per a ella és la seva vida.

Des de Fent Carrerany te desitjam tota la sort del món i esperam que els teus projectes prest siguin una realitat i d'aquí a uns anys ens tornem veure per fer una segona part d'aquesta xerradeta.

Sort i enhorabona!

Magí Ferriol, Antoni Fiol i Miquel Morey

PA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 4'600 - Tel.: 971 52 53 16

BULLIT DE NOTÍCIES

EL FULL PARROQUIAL

En el full parroquial que es repartí a l'església durant les festes, el rector ens explicava que algú entrava a la rectoria, els vespres, i feia cridades a mòbils de més d'una hora de duració. Reproduïm literalment el que deia: "Ja que estam amb olivetes, informaré d'un fet que tothom té dret a saber. Dins la Rectoria i dins la sagristia sovint entra algú de nit. Té clau, perquè no força cap porta. Trob sovint els llums encesos quan sé de cert que els havia deixat apagats.

Algú telefona per la línia de la *Sagristia*. Segons la factura detallada del mes de juny va telefonar 19 vegades al mòbil número **620011736**. Dia 12 de juny hi va telefonar 7 vegades. A la una de la matinada va parlar una hora, onze minuts. A les dotze del migdia va parlar una hora i cinc minuts. A les onze del vespre va parlar una hora i un quart. Les altres 4 telefonades van ser més curtes. Altres dies va fer telefonades curtes. Però el 25 de juny, a les dotze de la nit, va parlar una hora i vint i cinc minuts. Mentre parla al telèfon, se serveix de les begudes fresques de la gelera i deixa les botelles buides al costat." Quina barra!

TAPAREN ELS CLOTS ABANS DE LA FIRA

La setmana abans de la fira, com qui desa ca seva perquè ha de tenir convidats, es va procedir a tapar els clocs dels diferents carrers del poble. També es feu una passada pel camí Creuer que molt ho necessitava. Però el que realment necessita el camí Creuer és que s'enllaci d'una vegada per totes la carretera de Sineu amb la de Santa Margalida. Esperem que els nostres polítics hi posin mà a l'agulla i prest aquest enllaç sigui una realitat.

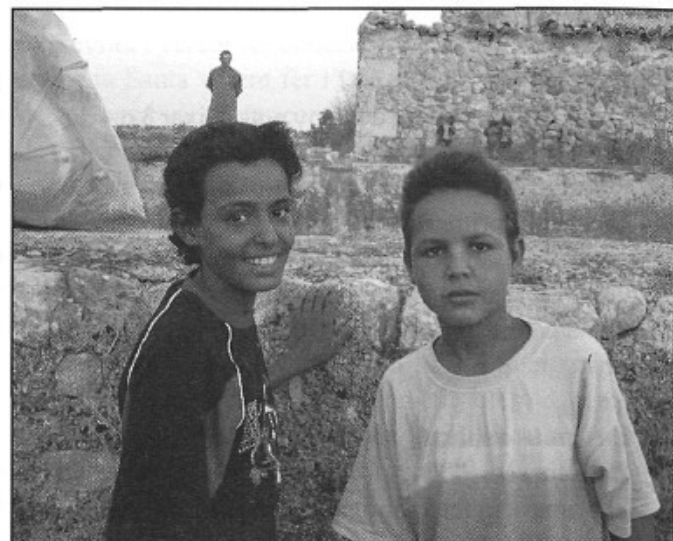
COL·LOCATS DOS PALS SENYALITZADORS A LA PARADA DE L'AUTOBÚS

També la setmana abans de la fira es procedí a col·locar devora les dues parades d'autobusos, a la plaça i al carrer Ramon Llull, uns pals senyalitzadors amb els colors del TIB, Transports de les Illes Balears. La informació encara no hi és però suposam que hi posaran els horaris de les dues línies que uneixen el nostre poble amb Palma, Inca i Manacor. El que sí necessitam ja, és el servei llançadora, previst a l'anterior legislatura, i que ha de servir per poder agafar el tren a Sineu.

ACTIVITATS DE LA SOCIETAT DE CAÇADORS

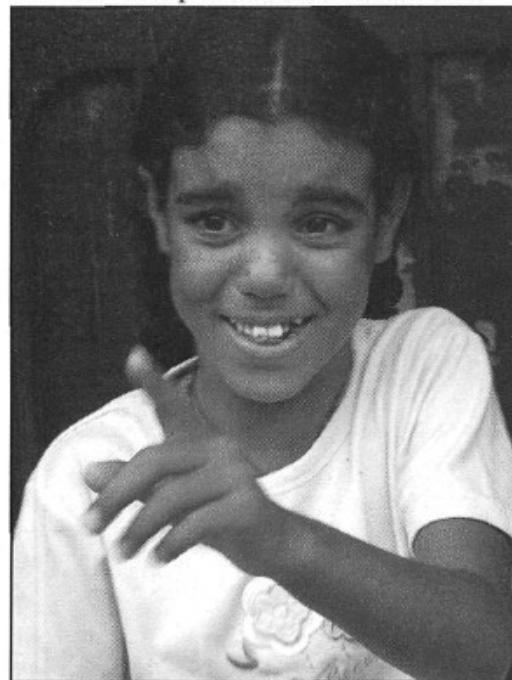
El passat dia 23 d'agost la Societat de Cacadors Sa Guàtlera organitzà una festa convidant a pagesos i socis a participar-hi. Fou a Sa Pla i hi hagué jocs per a nins i nines,

un refresc i a continuació verbena per a remenar el cos. L'Associació vol agrair d'aquesta manera als pagesos el que deixin els seus terrenys per a les seves activitats cinegètiques. També durant les festes organitzaren una Tirada de Coloms amb colomaires, puntuable pel campionat de Mallorca. Des d'aquí volem agrair l'ajuda dels nombrosos col·laboradors.

TRES NINS SAHARAUS

Enguany han passat l'estiu amb nosaltres tres nins saharauis, que segur se n'hauran duit a la seva terra un bon record del nostre poble. Na Toumana estava acollida a can Miquel Bergas "Estanyer", En Faidad, a can Gabriel Mancorer i en Madmout, a can Joan Gual. Aquests nins, molts els reconeixereu per les fotografies, han estat a Mallorca de Vacances junt amb altres companys seus a altres pobles de Mallorca i se'ls han fet reconeixements mèdics que difícilment ho podrien fer a la seva terra.

A dalt, en Matmout i en Faidad i a baix a l'esquerra, na Toumana

BULLIT DE NOTÍCIES

CURSOS PER A PERSONES ADULTES

Fins el 30 de setembre ha estat oberta la matrícula per a fer cursos d'Educació de Persones Adultes al CEPA Mancomunitat Pla de Mallorca. El ventall de cursos és molt ampli. Des d'ensenyaments reglats, Informàtica, Idiomes o Tallers de qualsevol tipus d'activitat. A partir de gener encara s'ampliarà el ventall de possibilitats. A partir de l'1 d'octubre, si qualcú està interessat en algun curs o taller es pot informar al mateix ajuntament, a la Mancomunitat (Petra) o al centre d'Educació de Persones Adultes (S'Escorxador-Vilafranca) de 10 a 13 hores i de 18 a 21 hores. Per a més informació el telèfon de la Mancomunitat des Pla és el 971830441.

En Pere Mas, a l'stand de "Cavall Mallorquí"

DOS CAVALLS QUE FEREN MIRERA

El passat mes d'abril tingué lloc a València la "FIECVAl 2003", la Fira del Cavall de València, a la qual hi participà "Cavall Mallorquí" l'Associació de Criadors i Propietaris de Cavalls de Pura Raça Mallorquina, patrocinats pel Consell de Mallorca. Antoni Mas, que forma part de la Junta Directiva de la citada Associació, ens ha fet arribar aquestes dues fotografies, en una de les quals es poden veure els dos cavalls de pura raça mallorquina anomenats "Icaro GP" i "Cascavell CC" enganxats en parell en el carruatge de l'Associació, fent mirera.

DEVALLADA ALS INFERNES

Davallada als inferns és el nom de la 1ª cursa insular de carretons, vehicles de construcció pròpia no motoritzats, organitzada pel Servei de Joventut del Consell de Mallorca, projecte amb el qual hi col·laboren responsables municipals, tècnics i joves d'onze municipis de Mallorca. La final serà dia 11 d'octubre i, en finalitzar la competició, hi haurà: passacarrers, espectacle de foc, entrega de premis, torrada. També actuarà Leo Bassi i finalment hi haurà festa de DJ's: Angel Costa; Paco P, Kristian Rando; Vicenç Tunner & Sebastià Ramis i Pere Campaner. L'entrada és totalment gratuïta.

DAVALLADA

GRAN CURSA FINAL DE CARRETONS

ESPECTACLES D'ANIMACIÓ - TEATRE - MÚSICA - TORRADA - SERVEI DE BAR

11 D'OCTUBRE DE 2003 - SINEU

TOTS ELS POBLES DE MALLORCA COMPETINT PER SER EL MÉS RÀPID

CURSA: COSTA DE CA SES MONGES - POLIESPORTIU MUNICIPAL

16h CURSA FINAL

PASSACARRERS
TORRADA - SERVEI DE BAR
ESPECTACLE DE FOC

22h ACTUACIÓ DE
LEO BASSI

23h FESTA DJ's
ANGEL COSTA
PACO P - KRISTIAN RANDO

VICENÇ TUNNER & SEBASTIÀ RAMIS
(ALOHA CLUB - CAN PICAFORT)
PERE CAMPANER

ENTRADA GRATUÏTA

Consell de Mallorca
Servei de Joventut

Ajuntament de Sineu

QUELIM TEAM
ESCUADERIA

COMPRAMLLIBRES VELLIS I ANTICS

Hem rebut una comunicació via correu electrònic per la qual ens demanen si volem publicar un petit anunci gratuït. Ja sabeu que no en solem posar però si qualcú ho necessita podeu utilitzar la nostra publicació per petits anuncis. El que ens han enviat diu així: "Compram llibres vells i antics Telf 607 92 75 05"

Els dos sementals mallorquins estirant el carruatge de l'Associació, amb en Pere Mas de viatger

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Madò Catalina Mas Alomar, que morí dia 9 de juliol, a l'edat de 70 anys. Viví al carrer Comte d'Empúries, número 16.

L'amo en Guillem Ferriol Bauzá, morí dia 6 de setembre. Tenia 79 anys i viví al carrer de Son Negre, número 6.

En Pedro Font Ferriol ens deixà el passat dia 8 de setembre a l'edat de 38 anys. Viví al carrer d'Artà, número 5.

L'amo en Joan Castelló Mas morí el dia 9 de setembre a l'edat de 80 anys. Viví a Sa Raval, número 70.

L'amo en Miquel Castelló Mestre ens deixà el passat dia 15 de setembre a l'edat de 78 anys. Viví al carrer Pujole, número 14.

Que descansin en pau.

JA L'HAN FETA:

En Rafel Castelló Carbonell i n'Eulàlia Mas Colombram es casaren a l'església de Maria, el passat dia 26 de setembre. Oficià la missa mossèn Jaume Santandreu. El seu domicili és al carrer Major, 26.

Que el vostre amor no acabi mai

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descubrir un paraíso"
"kommen sie, linden sie ihr paradís"

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns, dimecres i divendres: de 17 a 19 hores.

Dimarts i dijous: de 17 a 20 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

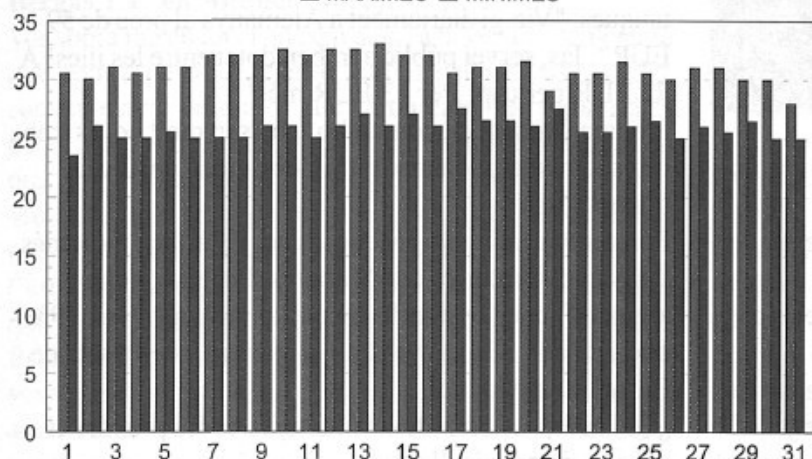
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps

MES D'AGOST

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 17 4 l.
Dia 21 2 l.
Dia 25 2,5 l.

TOTAL: 8,5 LITRES

Temperatura Màxima

33° C (Dia 14)

Temperatura Mínima

23,5° C (Dia 1)

Temperatura Mitjana

28,4° C

Mitjana Màximes

31° C

Mitjana Mínimes

25,8° C

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

HORARIS DEL TREN QUE PASSA PER SINEU:

Feiners: (1 tren cada hora i 10 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 6:44, 7:54, 9:04, 10:14, 11:24, 12:34, 13:44, 14:54, 16:04, 17:14, 18:24, 19:34, 20:44, 22:06.

Palma- Sineu: 6:25, 7:35, 8:45, 9:55, 11:05, 12:15, 13:25, 14:35, 15:45, 16:55, 18:05, 19:15, 20:25, 22 (Si voleu anar a Manacor afegiu 40 minuts a la sortida de Palma)

Dissabtes, diumenges i festius: (1 tren cada hora i 15 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 7:01, 8:16, 9:31, 10:46, 12:01, 13:16, 14:31, 15:46, 17:01, 18:16, 19:31, 20:46, 22:01.

Palma- Sineu: 6:45, 8, 9:15, 10:30, 11:45, 13, 14:15, 15:30, 16:45, 18, 19:15, 20:30, 22. (Si voleu anar a Manacor afegiu 49 minuts a la sortida de Palma)

C/. Major, 113 - Tel./Fax 971 525 035 - Mòbils 679 091 509 - 615 660 932 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)

**CONSTRUCCIONS DE PISCINES I ALJUBS AMB
SISTEMES DE PROJECCIÓ DE FORMIGONS GUNITATS**

Piscines d'es Plà

MARIA DE LA SALUT

VOLAR EN ALTURA... DE PREUS

Volent fer creure que han aconseguit un bon servei públic aeri entre les illes: la gent que hi viatja, en canvi, ha de comprovar que tot segueix igual com sempre.

Diuen que volar d'una illa a una altra no costarà més de 72 EUR per cap: com si això fos un no res.

Parlen de millores que comporten les gestions fetes: de millores, fins ara, res de res. Mostren com a ja conquerides el que no són res més que pures intencions: vés a saber tu fins a quin punt són bones.

Amb tots aquests coverbos ¿A qui pretenen d'enganyar des del govern? ¿Qui s'ho pot creure, això de viatjar més confortablement i més barat? ¿Qui ho veu clar, això de no pagar més de 72 EUR, durant cert temps?

Un altre fet coincideix amb aquest anunci oficial, a bombo i platerets, de la presentació d'aquesta espècie d'intent d'esborrall de projecte d'un servei públic aeri, ara per ara inexistent a les

nostres illes.

La ciutadania illenca rep, de cop sec, com una espècie de bufetada a totes dues galtes, amb la mà plana ben posada. Un anunci cridaner ho diu ben clar des de les tanques: "Viatgi diàriament a Alemanya al preu de 59 EUR". Jas, servei públic aeri ben dotat entre les illes! A 72 EUR per cap! Per 13 EUR més!

I és que Alemanya, com tothom ho sap molt bé, es troba just suquinetes, voltant cantó. Com aquell qui diu, a quatre passes.

Formentera, Eivissa o Menorca no. Es troben molt més lluny que Alemanya...de Mallorca. Per això, volar a alguna d'aquestes illes ha de costar molt més - un 19% - que viatjar a Alemanya! I no en parlem, si es tracta de Barcelona o Madrid!

¿Qui no hi veu un altre intent de pretendre prendre el pèl a la ciutadania illenca?

Cecili Buele i Ramis

Militant d'Esquerra Republicana a Mallorca

Ciutat, 4 de setembre de 2003.

Sort de la imaginació

Lluc MATAS

Fer un cant lloatori a la imaginació és reproduir uns dels principis bàsics de les revolucions modernes: s'entén el maig francès del seixanta-vuit i els moviments hippies dels anys seixanta i setanta. Després vendria en

forma de bolla de calor l'atur d'una Imaginació que forçadament es reprimiria. Però tot allò reprimint se'n ressent i, en lloc de crear positivament, fa de la truculència i del mal camí la raó de ser. Així, l'individu amb la imaginació reprimida és clarament un més, apuntat al pensament en negatiu. És perquè no dóna sortida a l'activitat creativa que torna més pessimista que el color negre. La imaginació, la mala imaginació resultant de reprimir-se, és manca de seny i la bona imaginació és l'únic que pot curar-la.

L'activitat creativa, encara que sembli que no, no és privativa d'uns pocs. No i rotundament no: un pot crear en l'esment personal, un altre fent el dinar, un altre escrivint una carta i així successivament. Imaginar no és saber, és atorgar continguts originals a imatges reals o imaginades, i imaginat un pot perdre's tant que el retorn a la realitat objectiva pot costar. Així i tot el que no és tolerable és tornar un ressentit per no haver d'acceptar el poder de la imaginació. De fet, està ple de ressentits que pretenen tornar el mal del qual ells un dia es sentiren referents. El

mal, però, malgrat el veiessin no hi era, i així s'embutumaven d'un betum engirgolat dins la ignorància del perjudici i també dins una voluntat de mala fe que, generalitzant, feia a tothom tan dolents com ell mateix se sentia: talment pesta tot i tots. I sembla que és perquè un dia va imaginar que li feien mal. La imaginació l'havia traït en base a la ignorància de tenir una ment televisiva. Com es cura el perjudici? Començant per no escoltar els qui són déus astres en crear-los. Solen ser aquells de qui la gent per debilitat estableix una dependència psicològica de submissió. Començant per no escoltar-los un guanyarà en autonomia i independència i, esperant, el camí sorgeix. La debilitat psicològica no és bona pel pensament ni tampoc per la imaginació, sent l'única dependència meritòria la del Déu particular harmonitzat i fos en l'univers de tot. Hi ha el perill de sentir-se l'únic bo o de ser excessivament egocèntric, però el sentit comú serà el primer encarregat de fer-nos tocar amb els peus a terra, i la imaginació, en aquest cas si és truculenta i maleïda tampoc valdrà. Els inferns que hi ha a la terra són el que generen alguns amb la seva dolentia i afecció a perjudicar, i el de la misèria transparentada en la marginació. Els marginats són realment els vençuts, són els que no poden assumir la seva circumstància vital perquè no són capaços d'adonar-se de la seva vàlua i capacitats. S'han desencantat i moltes coses no els funcionen; per exemple l'autoestima i la imaginació. Per perdre, qualsevol persona, el que no ha de fer és jugar amb la intenció mateixa de perdre. Si ho fa la vida és el sofriment i el càstig dels filòsofs existencialistes, i no: no és així. No, ni a prop fer-hi.

A CADASCÚ LO SEU

En primer lloc, vull contestar a na Francesca Maria Bergas i a en Miquel Morey.

Vos sobra raó en tot el que em deis i a la vegada demostra que com a pares desitjau el millor per als vostres fills, cosa que avui en dia és poc comú entre la majoria dels pares que ens envolten. Avui en dia molts de pares donen més importància a les festes d'aniversaris seves i dels seus fills, a la festa de primera comunió, i altres festes, que no al tema de l'ensenyament dels seus fills.

Comprenc la vostra preocupació, i trob del tot correcte que vos mogueu i reclameu per als vostres fills, el millor. Estau dins els vostres drets, i em semblen molt justes les vostres reivindicacions. Però en aquesta Comunitat, no sou els únics que reclameu aquests drets. Tant de bo fossin molts els pares que ho fessin.

Però no vos penseu que a Ciutat estan coberts tots aquests serveis escolars, i altres serveis dels quals pens parlar-ne en properes ocasions. Vos contaré:

Vosaltres sabeu que jo treball en una cooperativa d'ensenyament, situada al casc antic de Ciutat. Actualment són uns tres-cents trenta alumnes repartits des de primer d'Infantil fins a quart d'ESO. Vint-i-quatre són alumnes de Necessitats Educatives Especials, un centenar ben llarg, són alumnes d'Atenció a la Diversitat. Per aquests i altres motius, som considerats per l'administració educativa, com a Centre Preferent (amb deures però no en drets). Vint-i-set professors/es ens movem dins un espai, que no supera massa en metres quadrats l'espai de l'escola de Maria. Ocupam tots els racons, per petits que siguin; és per aquest motiu que ni tan sols tenim aranyes. Ja vos podeu imaginar, la problemàtica que tot això representa.

Començarem la cooperativa amb vuit socis. Actualment som vint-i-tres. Durant els dotze darrers anys, són moltíssimes les inversions que hi hem fetes, la majoria amb prestacions personals dels propis socis, que amb tota seguretat mai podrem recuperar.

Fa bastants anys, des de les diferents administracions educatives que hem tingut, totes han lloat el que ells anomenen "una gran labor social". Tot són molt bones paraules, però actuacions o fets per ajudar, han estat més aviat poques, la majoria de les quals han arribat amb governs socialistes.

També vos vull dir, que el meu centre, no és l'únic que es troba amb aquestes circumstàncies. La quasi totalitat dels centres que ens envolten públics i concertats, i d'altres bastant més llunyans, es troben en unes condicions similars, sobretot amb el problema d'espai físic.

Tenc la sensació que hi ha persones fora de Ciutat, que es pensen que tots els centres docents són com els que hi ha a la carretera de Son Rapinya, i no és veritat això, estan mol equivocats.

Tot això que he esmentat darrerament, benivolguts

Francesca i Miquel, no és cap motiu pel qual vosaltres no hàgiu de poder reclamar tots aquells drets que com a pares i ciutadans cregueu ésser mereixedors. Però sapigueu que dins aqueix vaixell, som molts els qui hi navegam, i ens trobam insatisfets. Jo pens que tots els nostres fills, visquin a Ciutat, a Maria, o a qualsevol altra localitat, tenen com a mínim els mateixos drets.

Disculpau-me si vos he molestat.

En segon lloc, vull contestar en Nadal J. Ferriol Negre.

Comentar-te que quan tu encara no vivies a Maria, jo ja feia anys que coneixia la situació escolar al poble. En conec perfectament tots els seus racons. Si, he de confessar-te que no coneixia a fons l'actualitat més recent, però segurament hauràs llegit més a dalt, que situacions semblants o pitjors les vivim també fora de Maria.

El problema de les escoles de Maria, és que durant tots aquests anys de la democràcia no s'han fet actuacions serioses. Quan es va comprar el solar devora l'escola de baix, es podria haver comprat devora l'escola de dalt. Tomar aquell pagat que es va construir els darrers anys de la dictadura, aferrat a l'escola, i aprofitar dos solars per fer una cosa més seriosa i poder concentrar tot l'alumnat i professorat a les mateixes instal·lacions. Però com ja t'he dit abans, a Maria s'ha "pastelejat" molt, per part dels polítics tots aquests vint-i-cinc anys darrers.

Els deliris de grandesa, no són sols el fet de construir una escola nova, sinó tot el merder que envolta la seva construcció. L'especulació que es formarà al voltant d'aquest fet. I el problema del tràfic així encara serà més gros. Perquè els nins i nines, mares, pares i mestres s'hauran de desplaçar més lluny. Perquè tan còmodes que som avui en dia, no sabem anar a peu.

Els deliris de grandesa als quals jo em referia, eren més aviat tots aquells altres projectes faraònics que alguns dels nostres polítics de Maria s'havien embolicat dins el cap, amb el tema ja famós de Montblanc, i ara amb el tema del possible polígon industrial i un altre de serveis. A mi tot això em sembla voler pixar fora del test i distreure de qualque manera l'atenció de la gent del poble, i així mentre, no parlen d'altres qüestions més importants.

La teva preocupació per a l'educació dels teus fills i tota la problemàtica que l'envolta, me pareix del tot correcta. Això diu molt al teu favor. Com tu molt bé has dit, tenim el deure de formar ciutadans del segle XXI. Però amb aquestes eines (polítics que no fan més que dir dois, pares-mares que es despreocupen totalment del tema de l'ensenyament dels seus fills, alumnes que ens arriben en males condicions, etc.), poca feina podem fer. Avui el més difícil és poder exercir la nostra professió. Cal atendre altres situacions més urgents abans de posar-nos a ensenyar. I per moltes hores d'humanitats que ens obliguin a impartir, d'aquesta manera no podrem mai millorar la qualitat de l'ensenyament, tol com es pretén des de Ma-

drid, si abans no milloram altres qüestions.

Pens que el problema és més profund i caldria discutir de forma més seriosa tots aquests altres problemes més greus que avui ens impedeixen exercir la nostra professió com cal. I sobretot, dur a la pràctica totes aquelles actuacions que calguin.

Com a mariando, encara que no hi visqui, voldria que l'escola de Maria fos la millor del món. Pensa que el meu germà i la meva cunyada, tots dos hi treballen i que el que jo vull és el millor per a ells i per a la resta de tota la comunitat marianda.

Voldria Nadal, demanar-te també disculpes per si t'has sentit molestat.

Finalment contestaré al meu amic Magí Ferriol.

En cap moment he volgut pretendre aixecar gens de pols, ni molt manco esquerdes. Però pel que veig, gran veritat la del refrany que diu "qui té la coa de palla, aviat se l'encén". És veritat que al meu escrit hi ha mesclades altres coses. I segurament són aquestes altres les que t'han molestat a tu, i ho dic, pel to de la teva resposta.

No vulguis treure del context, el que jo no he dit, ni he pretès dir. Si hi ha persones de Maria que s'han sentit molestes, i els he de demanar disculpes d'una en una, ho faré. Però el que no entenc és que mesclis els vells amb tot això. Si sent respecte i consideració per algú en especial, són els vells. I pens, que sobretot i en especial a Maria, aquest tema no està massa clar. Te contaré:

Fa uns mesos que un grupet de jovenets, estan molestant la meva mare, que com tu saps es troba bastant impedida. Li peguen cops i potades a les persianes, li tiraren una bossa de fems del carrer a dins ca'seva, i l'altre dia li tiraren una botella oberta plena de detergent i li embrutaren tota la sala.

Això és molestar i menysprear els vells. A mi, a ca meva, mai m'ensenyaren a fer aquestes porcades, ni se m'ha ocorregut mai fer-ho. Però, segurament, si els pares

d'aquests elements arriben a saber-ho, no ho creuran, i a segurament encara reprendran la persona que els informi, i tal vegada no, qui sap. I això és el que avui hi ha a Maria, i a mi personalment em molesta; i crec que s'hauria d'intentar solucionar.

Ja sé que això no es culpa teva, i que tal vegada no tenc perquè contar-t'ho, però m'ha vingut a la memòria i t'ho cont.

Tenc preparada una carta, per a una propera ocasió, sobre una idea per tal de reivindicar la millora de la qualitat de vida dels nostres majors. Però això serà un altre dia.

Per una altra part, me pareix molt bé, que com a director i president del Consell Escolar, facis totes aquestes propostes de millora, això també diu molt al teu favor, i tant de bo ho aconseguixis. Però no oblidis, que impostos en pagam tots els qui ens movem dins aquest món; i pel que tu dius, pareix a ser que sou els únics que vos trobau dins una situació tan nefasta. I jo te vull dir, com a consol, que no estau tot sols, que són molts els centres, d'Educació Infantil, Primària i Secundària, que es troben en situacions molt més precàries que la vostra, dins la nostra Comunitat Autònoma.

I te repetesc el mateix que he dit a les altres dues respostes. Me sembla molt lícit que lluitis per aconseguir-ho.

Jo opín, que estam pagant uns impostos de primera divisió i rebem a canvi unes prestacions de primera regional, agradi o no agradi als nostres governants. I això es pot fer extensiu a altres gremis, com Sanitat, Seguretat, i altres. Esper que en altres ocasions, sàpigues encaixar millor les opinions dels altres, perquè també consider que és un dret que tenim tots els ciutadans d'expressar-nos.

Te quedi ben clar, que en cap moment he volgut menysprear ningú, ni joves ni vells. I si qualcú s'ha sentit molestat, rebi les meves disculpes més sinceres.

Molt atentament.

Pere Sureda Ribas

Setembre de 2.003

LES HOMILIES DEL SENYOR PERE SUREDA

Ara fa un temps que el senyor Pere Sureda torna escriure a les pàgines de la revista de Maria, Fent Carrerany. És indiscutible que els seus escrits, volgudament polèmics, no deixen indiferent ningú, ja que tenen l'habilitat de tocar el voraviu a persones, col·lectius, entitats, associacions, etc. objectius clars de les seves crítiques. Les respostes del mes passat a un article anterior seu en són una bona mostra.

I entre els que de tant en tant "repassa" en les seves homilies hi som nosaltres, la gent de l'Agrupació del PSM-Independents de Maria.

No en va tenir prou quan el passat mes de juny va fer un escrit queixant-se perquè el partit no havia posat determinada persona a les llistes. Sap, senyor Sureda, a Maria, a pesar que alguns faci ja temps que pul·lulen per Ciutat, tot

ens coneixem. I més o manco sabem de quin peu coixejam. I no és cap secret que ni els vostres interessos ideològics, ni les vostres simpaties polítiques, es decanten precisament cap a la nostra opció política. Ja ens perdonareu però s'ha de tenir molta barra per anar a casa d'altri a exigir-li que posi tal cosa o tal altra al cuinat que ell no ha de tastar. Que això ho faci un militant del partit, passi, però que ho faci un que ni l'ensuma de lluny, és senzillament un acte de mala fe.

I seguim. El passat mes d'agost, en un altre article enverinat (més aviat hauríem de parlar de desafortunat), a més de tractar el tema de l'escola, deixava caure unes quantes garrotades que anaven directes a la nostra passada gestió municipal i als objectius que ens marcàrem electoralment per a la legislatura actual.

A més de no tocar voreres amb el tema del nou edifici escolar (degué llegir la nostra proposta de destinar un dels

edificis escolars a centre per a les persones majors?) i de deixar caure algunes frases de mal gust sobre aquest col·lectiu, sobre el tema de la feina i de la creació d'ocupació, etc. fa especulació gratuïta i sense fonaments en el tema dels terrenys al costat del camp de futbol. Bé, què hi farem? De malpensats (i de manipuladors) el món n'és ple.

Però allò que no ens empassam de cap de les maneres és el to, les argumentacions i les acusacions que ens fa en el seu article del mes passat. En aquest article ens acusa d'ingenus o d'ignorar interessadament la fòbia que el nostre trànsfuga tenia cap al PSOE. No, senyor Sureda, no ho ignoràvem. Ho sabíem tots. Com també sabíem que aquest odi era mutu. D'en Jaume cap al PSOE i del PSOE cap a en Jaume i per extensió cap a molts de nosaltres. I d'això, vostè ben alerta a dir-ne res (o potser no li convenia recordar-ho en el seu escrit?). Sap, senyor Sureda, que a la passada legislatura el PSOE arribà a oferir la batlia a la número 2 de la nostra candidatura si ens trèiem en Jaume del davant? Per què no ho diu això? Per què no va piular en cap moment, senyor Sureda, quan a la passada legislatura el PSOE va treure mitja dotzena de pamflets farcits d'odi i amb acusacions directes a persones de la candidatura, fora de tota lògica i al marge del joc democràtic, només amb la intenció de fer mal?

Per què no va piular en cap moment, senyor Sureda, quan es va utilitzar determinat mitjà de comunicació afí al PSOE, per intentar tocar el voraviu a persones de la nostra llista, amb unes mostres d'odi malaltís i tan paranoic com les que va mostrar el nostre trànsfuga? No, senyor Sureda. Vostè no ho ignora això. Sembla que la bena que duu davant els ulls només li deixa veure segons que.

També diu que, per respecte a la majoria, no va qüestionar res, quan a la passada legislatura el PP va votar el nostre candidat com a batle. Però immediatament després parla de ganivetada al desfet i romput teixit social de Maria que, curiosament—diu— els vuit anys de gestió del PSOE havien normalitzat. D'això se'n diu objectivitat! Si l'encert i la bona gestió haguessin presidit la legislatura del PSOE no haguessin perdut dos regidors de llavors ençà. No senyor Sureda. La primera majoria absoluta del PSOE comptà amb el vistiplau i les simpaties de molta gent que ara ens dóna suport. Però Déu n'hi do de la utilització d'aquesta majoria. L'oposició va ser silenciada, es va fer i desfer sense tenir en compte les veus que discrepaven i es va intentar controlar tot el teixit associatiu del poble. I la segona majoria ja fou un autèntic desgavell organitzatiu dins la Casa de la Vila.

Quan a la passada legislatura el PP ens va donar el vot sense condicions, no hi havia altra explicació que la seva protesta davant de les actuacions mal enteses d'aquestes dues majories. I per demostrar-los que es podia fer política d'una altra manera oferirem a PSOE i PP treballar amb nosaltres a l'Ajuntament i consensuar coses entre

tots. No volíem prescindir de ningú. El que va passar ja se sap. I ho tornarem a repetir les vegades que faci alta. A la passada legislatura, en cap moment el PP ens va marcar cap classe de pauta. Vàrem poder fer una política progressista, vàrem fer una feinada i vàrem posar les bases per assegurar que, si comptàvem amb el suport necessari, podríem continuar treballant per aconseguir infraestructures municipals absolutament necessàries (equipaments culturals, esportius, escolars, habitatges socials, espais públics per a la indústria, etc.). Ens sembla bé que trobi una porcada el que li han fet al PSOE. Però, amb sinceritat, és a nosaltres, sr. Sureda, a qui ens han fet una porcada. El PSOE tenia tres regidors el primer dia que es constituí l'Ajuntament i nosaltres en teníem dos. A hores d'ara, el PSOE, segueix amb tres i nosaltres, només en tenim un. Som nosaltres els grans perjudicats d'aquesta història d'odis mutus. Volíem i volem treballar per al bé del poble, sense sectarismes, sense odis. Creiem que ens podem entendre amb el PSOE, perquè compartim moltes coses, sempre, però, que hi hagi un respecte mutu i una relació basada en la confrontació de les idees en el terreny dialèctic. La desconfiança (i segurament l'odi) neix de les actuacions sectàries, per darrere, manipuladores, volgudament dolentes i amb atacs a les persones i no a les idees. Si això s'evita, segur que ens entendrem.

Per acabar, només una altra cosa sr. Sureda. Deixi anar el to apocalíptic i recordatori dels desastres de la guerra civil, comparant-los amb l'actualitat. No sigui tan tràgic, home. Creiem que ja n'hi ha prou d'apel·lar al vot de la por i del passat. Els hereus d'aquells que s'enfrontaren en el passat, pul·lulen per tot i no sempre en el bàndol històricament familiar. I d'exemples tots els que vulgui. No li estam dient que obliidi res. No; només que no l'utilitzi de manera tan apocalípticament interessada.

Agrupació del PSM – Independents de Maria
Maria, Setembre 2003

SOPAR ANUAL DE A.E.C.C.

El proper divendres dia 24 d'Octubre es farà el sopar anual de la Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer (A.E.C.C.) de Maria de la Salut

LLOC: Restaurant Ses Torres (Ariany)

HORA: 21 h.

PREU: 20 euros

VENDA DE TIQUETS: Qualsevol membre de la Junta Local o a l'Ajuntament.

Esperam la vostra assistència i col·laboració

ANAR L'ULL AL BOU AMB L'ELA *VIII*(Segona part)

(Ve del número anterior: pàgina 245)

Igual que Sta. Catalina, na Caty no va cedir al seu Maxenci particular, la malaltia, i amb el tarannà valent i la paraula segura i convincent, expressada mitjançant els seus garrits ulls, no es va deixar vincle per la malaltia, sinó al contrari, quan més avançava la malenyanada Esclerosi Lateral Amiotròfica en el preciós cos de na Caty, més ganes tenia ells de combatre-la, sapiguent encoratjar de forma entusiasta a tots els que l'enrevoltaven per unir-se a la seva fe, a la fe de la lluita contra l'ELA, i de què un dia serà derrotada tan impietosa malaltia.

I continuant amb la història de Santa Catalina, direm que per Maxenci, ella es convertí en un perill públic pels sol fet d'utilitzar la paraula per difondre la bona nova que Jesucrist havia deixat a tota la humanitat des de la creu.

Així doncs va ordenar als ferrers i als fusters que construïssin un artifici compost de quatre rodes amb ganivets ben esmolats, capacitats per esbocinar qui s'hi acostàs

Condemnada a mort pel propi Maxenci, Santa Catalina fou llançada a l'endimoniat aparell de tortura, del qual, per sorpresa i disgust de l'emperador, va sortir indemne, sense cap ferida.

Aquell miracle va enfurismar més el malànima de Maxenci el qual, cec de ràbia, ordenà que li tallassin el coll; i quan s'acostava el botxí, Catalina va resar a Déu Mon Paret en veu alta i el senyor li parlà des del cel i manifestà la seva presència miraculosa fent que la ferida mortal que el botxí li havia propiciat en lloc de sang li sortís llet.

El cos sense vida de Santa Catalina fou portat pels àngels al puig Sinaí, on es va bastir un monestir dedicat a ella, a Santa Catalina d'Alexandria, perpetuant per sempre la seva memòria.

Hi ha que dir que el malvat Maxenci, poc temps després va ser derrotat per Constantino, en la batalla del Pont Milvio, on morí ofegat en el riu Tíber.

Després de fer aquest breu repàs per l'existència de Santa Catalina, convindran amb mi, amics lectors, que la vida de la nostra heroïna santamariera guarda certs paral·lelismes amb la màrtir d'Alexandria, doncs igual que ella, na Caty va patir l'indecible, idò, el seu particular Maxenci que era l'ELA, la va torturar fins a extrems insuportables, com és, primer anar perdent gradualment la mobilitat d'un dit, de la mà sencera, de l'altra mà, d'un braç, de l'altre braç, i així fins arribar a totes les extremitats, juntament també minvava la facultat de la deglució i finalment arrabassar-li el do de la paraula. És com si de la mateixa manera que el malvat emperador romà va fer amb Santa Catalina, l'ELA també volgués acallar la preciosa i entonada veu de na Caty, perquè no aixequés les

consciències de totes les persones contra l'ELA, i sí, és cert que ho va aconseguir però sols en part, i així com la santa d'Alexandria va sortir indemne de la roda dentellada, na Caty va assolir a pesar estar mancada de veu, transmetre els seus pensaments, les seves idees, les seves inquietuds, en fi no quedar-se incomunicada amb el seu entorn i seguir despertant les consciències de la gent contra l'ELA.

Malauradament al final, l'afilada destrat de l'ELA, també com fes el despíetat botxí de Santa Catalina, se'ns va emportar amb aquesta al·lota tan preciosa, llesta, guapa, valenta, intel·ligent i estimadíssima per tots, que nomia, nom i sempre es dirà: Caty Salom i Parets.

I si amb Santa Catalina, Déu Nostre Senyor va manifestà la seva presència miraculosa fent que de la ferida en lloc de sang, sortís llet, amb Caty, així mateix, li concedí quelcom tots voldríem pel nostre últim alè, i és poder expirar en braços de la nostra mare.

Juntament amb el seu pare el Sr. Tomeu, na Caty no podia estar en millors mans, com foren les de sa mare, per passar el moment més amarg que hi ha. La Sra. Margalida li va donar la benvinguda més amorosa en aquest món, feia 26 anys que li havia donat llum, i ella mateixa l'acomiadava amb tota tendresa i amorosia fins l'últim alè, en un trist i dolorós dilluns 2 de novembre de 1998.

I si a Santa Catalina els àngels se la van endur al puig Sinaí perquè descansés eternament, de segur que a na Caty, amb els seus xoquins del Reial Madrid, que tant li agradaven, també els àngels se l'emportaven al cel, però al cel més cel i més autèntic, més enllà del cel nostre, on l'esperaven els seus entranyables amics i companys de malaltia, com el Sr. Alonso Gil, el Sr. Biel Martí, Pepe Fuentes, la Sra. Maria Antònia Santamaria, l'infermera del doctor Mora, entre d'altres.

Queda la seva memòria immortalitzada al igual que Santa Catalina, no en un monestir, però sí en un carrer que el seu estimat poble de Santa Maria del Camí li va dedicar. Quant a la maleïda ELA estic segur que també morirà com el tirà emperador romà en el riu, però en el riu dels avanços científics en el camp de la Medicina Neurològica que, amb l'esforç de tots plegats, aconseguirem cercar un remei per curar la tan esfereïdora Esclerosi Lateral Amiotròfica.

I el dia que això succeeixi, des del cel na Caty amb els seus preciosos ulls, ens dirà en nom de tots els elàtics:

- Gràcies, moltes gràcies per no estar mai retuts i lluitar fins aconseguir-ho.

Una besada plena de gratitud i estimació de la vostra amiga vertadera que és: Caty Salom i Parets.

Miquel Jordà i Ronsano

Pregària a la Mare de Déu de Maria de la Salut

Oració i mocions de batles.

I

Mare de Déu de Maria
amb la més bona intenció
i amb el millor sentiment
beneïm la moció
que hi ha dins l'ajuntament.

II

Dins aquesta comandera
de batles per comandar,
mai resultats les darà;
hi haurà rosseguera
que arribarà dins la mar.

III

L'enveja és un pecat
que no es pot perdonar,
com es poden estimar
si no es volen mirar
per honrar l'autoritat?.

IV

Un any i mig han quedat
per batle de la moció;
no hi haurà bon resultat
perquè poc temps li han donat
per moure revolució.

V

Cap a on vas vila meva!,
amb tanta solemnitat
el que pots arreglar a ca teva
no vagis a n'es veïnat.

VI

Varen venir de Ciutat
tota la plana major,
per salvar aquesta moció
amb respecte i dignitat.
Ho deixarem ben lligat
amb la vara al seu favor.

VII

Tota l'illa mallorquina
de tot es va enterar,

que passa devers Maria
que tothom vol comandar
com tants de batles que hi ha?.
A la Casa de la Vila
amb el pressupost que hi ha
no sé si podran pagar
tantes pagues de batlia.

VIII

Per això Verge Maria,
trob que ens heu d'ajudar
qui millor pot comandar
que li donin la batlia;
amb pau d'amor i alegria
que doni un bon estar.
A les festes de Maria,
i lo de sa gran moció
que quedi amb una oració
i les vostres benediccions
ens honrin de nit i dia.

Molts d'anys per a tots.
Miquel Rosselló i Quetglas.

CARAGOLS AMB COSTELLES DE PORC

INGREDIENTS:

Caragols
300 gr. de costella de porc, a trossos.
100 gr. de ventresca
2 cebes
4 tomàtigs
1 pebre verd (a tires)
2 nous
8 ametlles
1 cullerada sopera de farina
pebre bo
½ copa de conyac
1 cullerada sopera de moscatell
julivert
4 alls
1 pebre coent
oli d'oliva
sal

PREPARACIÓ:

Tendrem els caragols cuits amb herbes.

Sofregim la costella, quan estigui a mig coure, hi afegim la ceba picada, després el pebre verd, pebre coent, el julivert i un poc de sal. Quan la ceba estigui quasi cuita i hi afegim la tomàtiga tallada a trossos petits, al conyac i ho anirem remenant per fer un bon sofregit.

En un morter picarem el alls i els afegim a la salsa. A continuació, picarem les nous, les ametlles, i hi afegirem el pebre bo i la farina, tot mesclat omplim el morter d'aigua calenta i ho afegim al sofregit, ho deixam a foc baix uns 10 minuts, i hi afegim el moscatell.

Rectificam de sal, pebre bo i pebre coent.

Hi afegim els caragols i ho feim bullir 10 minuts a foc lent. Apagam el foc, i ho deixam reposar 1/2 hora abans de servir.

Bon profit.

Antoni Fiol

A nostra Senyora de la Salut

Oh!, Verge de la Salut,
vós sou la verge més bella
que hi ha dins la nostra terra
des del pla fins en el puig.

Tots els fills del vostre poble
vos estimam amb deliri,
cada any vos portam un ciri
per suplicar-vos salut,
i al mateix temps dar-vos gràcies
per tots els favors rebuts.

Sempre vos suplicam pau,
que no arribi aquí la guerra,
en aquesta estimada terra
il·luminada pel cel blau.

Francesca Mas

LA POESIA DE L'AMO EN LLORENÇ

Per esser home has de tenir
ganes de lluitar i viure,
coratge per esser lliure
i uns ideals compartir..
Has d'evitar transgredir
lleis socials i de Natura,
no "despreciar" la cultura
per a no quedar enrere,
i evitar la barrera
que progressar atura.

Torneig de Futbet Maria 2003

**Aquest és l'equip
d'Es Quintos,
guanyadors del
Torneig de Futbet
20003**

Polipalanca, equip segon classificat

Sudamèrica, quart classificat

Durant les festes patronals tengueren lloc els partits de semifinals i finals del torneig amb els següents resultats:

Semifinals:

Es Turó - Polipalanca 1-5

Es Quintos - Sudamèrica 6-2

Tercer i Quart Lloc:

Es Turó- Sudamèrica 5-3

Final:

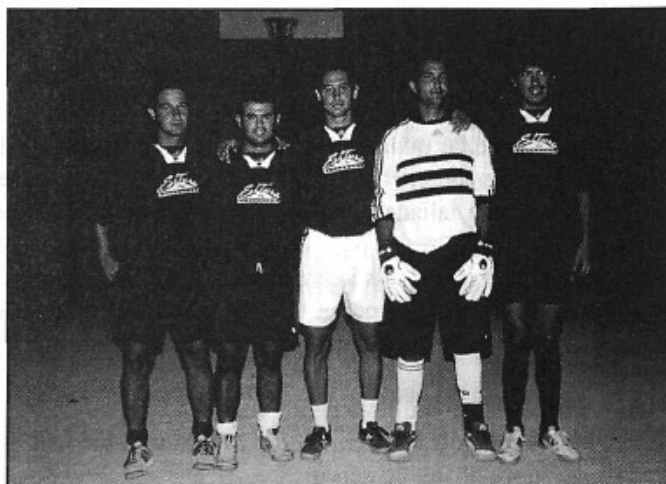
Es Quintos - Polipalanca 0-0 penaltis 3-2

Distincions:

Màxim golejador: Tonguito (Sudamèrica)

Porter menys golejat: Juanjo (Polipalanca)

Premi a la constància: Llorenç Genovart "Sito"

Es Turó, tercer classificat

Carreres Ciclistes de la Mare de Déu

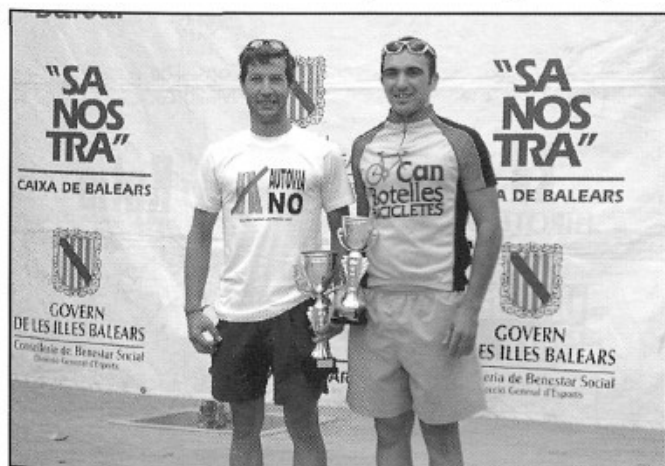
Els tres mariandos que participaren a la carrera de promoció

Miquel Salom, enmig, primer de la carrera d'Infantils

El Club Ciclista Maria de la Salut, organitzà, dins el programa de festes de la Mare de Déu, el passat 31 d'agost, unes curses ciclistes per a les categories base i veterans en el circuit urbà de costum.

Bona inscripció en totes les categories i molta expectació creada, ja que Miquel Salom (Toyota), Toni Gelabert, Jaume Vallès i Toni Castelló (V.Martel-Aguamar) eren

Antoni Gelabert, segon en la carrera de promoció, vora el guanyador

els corredors de Maria que prengueren part a les diferents proves.

A la categoria d'alevins, s'imposà el corredor González, S. (C.C. Campos) a Ballester, T. (Pollença C.C.)

Tots els participants en aquesta categoria foren obequats amb un trofeu i 5 euros.

A la categoria d'infantils, el ciclista marier Miquel Salom (Toyota) va esser el guanyador. S'imposà a Lluís Mas (Formatges Piris), a Miquel Rosselló (Toyota) i a David Gómez (CC Pollença).

A cadets, molt bona participació ja que foren 20 els participants. Juan Alberto Ibáñez (Bicis Sancho) superà per un minut a Francesc Orfí (Kandani) d'Eivissa, amb V. Bonnin (Toyota) i Marc Reynés (Bicis Sancho) com a 3r i 4t classificats.

La prova de Promoció, els participants al Pla Petit, comptà amb tres corredors de Maria: en Toni Gelabert, en Jaume Vallès i en Toni Castelló (V.Martel - Aguamar),.

La classificació quedà amb Rafel Bauzà (Es Pou de Lloret) en primer lloc, Toni Gelabert (V.Martel-Aguamar), com a segon classificat i Jaume Bauzà (Es Cruce) en tercer lloc.

La carrera de Ciclos i Màster 30, comptà amb 22 inscrits. El guanyador: Toni Vives (Fotomax), seguit de F. Horrach (Pav. Lloseta) i de A. González (Pav. Lloseta).

A la categoria de Veterans, Pere Mulet (Pav. Lloseta) guanyà la cursa, seguit de Font i Maldonado (Pla de na Tesa). Fermín Andrés (Pav. Lloseta) va ser el primer veterà 60, i el seu company d'equip Gomila, el primer veterà dels 50.

Els guanyadors de totes les categories, acompanyats del batle, Guillem Ferriol

A totes les categories es varen disputar uns sprints especials amb unes primes en metàl·lic de 10 euros que foren donades per Pep Payeras (CONSPORT Tennis i piscines, Miquel Salom (BARBERIA SALOM), Joan Estarellas (AGUAMAR) i Pep Ferriol (Viatges Martel). Les carreres foren patrocinades per l'Ajuntament de Maria.

IMATGES DE LA FIRA

Les autoritats feren el recorregut per la fira acompanyats dels manifestants de la Plataforma Autovia No.

Hi hagué moments en què entrar a la plaça es feia difícil de la gentada que hi acudia.

La fira de segona mà es basa principalment en la compra venda d'objectes antics i usats, encara que s'hi poden trobar tots tipus de paradetes.

L'apartat de Fet a Maria fou més petit que altres anys. Aquí teniu els germans Esteve i Simó Font presentant la seva feina a la fusteria.

PROPERES ACTIVITATS DE LA NOSTRA ASSOCIACIÓ

EXCURSIÓ A SA FORADADA

El proper dia **26 d'octubre** d'octubre anirem d'excursió fins a Sa Foradada.

La partida serà des de Sa Plaça, a les 8 del matí. Hi anirem amb cotxes particulars. Per tant no és necessari que us hi apunteu. El que sí és necessari és assegurar l'hora de la partida. Deixarem els cotxes a la possessió de Son Marroig i d'allà baixarem fins a Sa Foradada.

Recordau que la propera excursió serà al Puig Massanella. També preveim anar-hi amb cotxes i serà dia **23 de novembre**

TAULA RODONA SOBRE EL PROJECTE D'AUTOVIA D'INCA A MANACOR

El proper dia **8 de novembre**, a la casa de Cultura del carrer de Sant Miquel, tindrà lloc una taula rodona organitzada per la nostra Associació, a la qual hi convidarem representants dels grups polítics amb representació municipal i també representants de la Plataforma Autovia No, per a debatre i conèixer els pros i contres d'aquest projecte i com ens pot afectar al nostre poble.